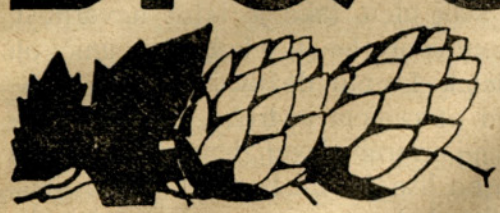

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Haročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto IV

Celje, dne 28. julija 1933

Štev. 15

† Josip Širca

Dne 21. t. m. je preminul v Žalcu veleposestnik in ravnatelj Savinjske posojilnice g. Josip Širca.

Pokojni se je rodil dne 8. aprila l. 1854 v Žalcu kot sin trgovca Ernesta Širce. Posvečil se je trgovskemu poklicu ter prevzel po svojem očelu trgovino z mešanim blagom, pa jo po preteku nekaj let dal v najem ter se začel baviti v prvi vrsti z oskrbovanjem obsežnega posestva in z javnimi funkcijami kot župan, načelnik krajnega šolskega sveta, načelnik gasilnega društva, knjigovodja Savinjske posojilnice in odbornik vseh v Žalcu se nahajajočih kulturnih in gospodarskih društev. Udeleževal se je tudi na literarnem polju, ko je izdal prvi vežbenik za gasilna društva v slovenskem jeziku.

Z vso vnetostjo se je poprijel pokojni tudi hmeljarstva ter dosegal najlepše uspehe. V odbor Hmeljarskega društva za Slovenijo je bil izvoljen leta 1894 ter ostal odbornik do l. 1929. V letih 1909 do 1929 je zavzemal mesto predsednikovega namestnika.

Z ustanovitvijo Hmeljarske, prvega jugoslovenskega zavoda za vkladanje in prepariranje hmelja, in ustanovitvijo Javne oznamovalnice za hmelj si je rajni Josip Širca pridobil neprecenljivih zaslug za ohranitev hmeljarstva kot najvzornejšega in najizdatnejšega vira blagostanja v Savinjski dolini, kajti brez navedenih dveh zavodov bi bilo hmeljarstvo v Savinjski dolini že propadlo, kakor se je to zgodilo na bivšem vzhodnem Štajerskem, v dolini Fürstenfelda.

Hmeljarna je bila ustanovljena leta 1902 ter se je morala razširiti v letih 1917, 1926, 1928 in 1930 ter je danes po obsegu največji zavod za vkladanje in prepariranje hmelja na kontinentu. Josip Širca

ni bil le njen ustanovitelj, temveč ves čas tudi njen poslovodja in deloma tudi načelnikov namestnik.

Javna oznamovalnica je bila ustanovljena leta 1907, pričelo je pa njeno delovanje pravzaprav šele l. 1926, ko je naš hmelj prišel na svetovnem trgu do veljave in se uveljavil pod svojo znamko »Južnoštajersko - Savinjska dolina«. Signiranje hmelja je pa le fakultativno. Njeni funkcijonarji so vsi zapriseženi. Josip Širca je bil ves čas ravnatelj Javne oznamovalnice.

Da pa je bil rajni Josip Širca tudi res umen in praktičen hmeljar, dokazujejo razna odlikovanja, ki jih je prejel za svoj pridelek na raznih razstavah, in sicer v Fürstenfeldu (1888), Parizu (1900), Berlinu (1909 — II. darilo), Žalcu (1913 — II. in III. darilo) in Gradcu (1913 — II. darilo).

Hmeljarsko društvo bo pokojnika ohranilo v častnem spominu!

Arzenik v hmelju

Kakor smo tudi v našem listu že poročali, pri uvozu v Ameriko vsak hmelj preizkusijo, da li ne vsebuje preveč arzenika, in v tem slučaju zabranijo uvoz. To odredbo utemeljujejo Američani z domnevo, da pride pri uporabi arzenikovih pripravkov zoper hmeljske škodljivce lahko na hmelj preveč arzenika in bi ta strup mogel postati nevaren pri porabi takega hmelja za varenje piva. Proti tej domnevi pa so se postavili razni evropski strokovnjaki, ki dokazujejo, da je pogrešna in neuteemeljena; trdijo namreč, da hmelj že od narave vsebuje arzenik, baker in včasih tudi svinec. Dr. ing. Kisskalt je ponovno preiskal hmelj raznih provenienc in ugotovil, da vsebuje:

	arzenika		bakra	svinca
	koš As	koš As ₀		
nemški	0.24—1.—	0.32—1.32	6.5—690.5	0—29.8
češki	0.33—0.89	0.44—1.18	6.4—16.0	0—41.4
štajerski	0.38	0.50	17.6	—
angleški	0.83—0.93	1.10—1.23	100.8—107.2	0—10.7

Na podlagi tozadevnih preiskav trdi Kisskalt z vso gotovostjo, da se arzenik že od narave nahaja v vsakem hmelju, neglede na provenienco, le množina arzenika zavisi od proveniencie in tudi letnika. Tudi z arzenikovimi preparati še nikdar ne škropljeni in prav tako ne preparirani hmelji vsebujejo arzenik. Sicer pa je arzenik v malih množinah čisto naraven sestavni del hmelja in tako za uspevanje hmeljske kakor tudi mnogih drugih rastlin celó neobhodno potreben. Seveda pa je arzenika v hmelju tako malo, da nikakor ne more postati škodljiv, tem manj, ker se za 100 l piva rabi navadno le $\frac{1}{4}$ kg hmelja in se arzenik pri vrenju sploh kemično veže s kvasnicami in ga tako v pivu sploh ni. Res je svojčas prišlo v Liverpoolu na Angleškem do raznih zastrupljenj s pivom, ki je vsebovalo arzenik, toda ta arzenik ni došel v pivo s hmeljem, temveč s škrobnim sladkorjem, ki se je uporabljal za varenje piva in bil napravljen z neočiščeno žvepleno kislino, ki je že vsebovala arzenik.

Odredba o prepovedi uvoza hmelja v USA, ki vsebuje preveč arzenika, je torej docela neutemeljena.

Baker je prav tako naravni sestavni del rastlinskega in živalskega telesa in se tudi v neškropljenem hmelju vedno nahaja. Tozadevni poskusi pa so jasno dokazali, da pri varenju piva tudi baker ne preide v pivo, temveč ostane v tropinah. Zato tudi z bakreno-apneno brozgo še tako škropljeni hmelj v nobenem slučaju ni za pivovarsko industrijo nič manj vreden kakor neškropljen. Saj neškropljeni hmelj vsebuje včasih celó več bakra kakor pa škropljeni.

Nepojasnjeno je še, kako dospe svinec v hmelj. Prav gotovò pa ne radi škropljenja z raznimi preparati, kër se najde tudi v neškropljenem hmelju, dočim ga tudi v škropljenem ni vedno najti. Verjetno tudi svinec dospe v hmelj naravnim potom s hranilnimi snovmi iz zemlje.

Kakor iz navedenega sledi, so torej arzenik, baker in včasih tudi svinec v manjših množinah naravne sestavine hmelja in docela neškodljivi.

Za barvo bo trda

Pri hmelju namreč letos! Kakor divja zver čepi za grmom in samo čaka, da v prvem ugodnem trenutku popade svoj plen, tako je letos nevarnost, da napáde peronospora hmelj v kobule in uniči ali vsaj skazi pridelek. Le par deževnih dni ali jutranjih meglà pred obiranjem je treba, pa bodo kobule pričele že na oporah rjaveči, hmelj ne bo držal barve in blago bo lisasto, da bo joj! Vkljub obilnejšemu pridelku, kakor se je prvotno računalo, bo cena za gladko zeleno in v barvi stanovitno blago dobra, ker bo takega primanjkovalo, dočim bodo lisastemu blagu tlačili ceno na vse pretege.

Hmeljarji! Mnogo smo letos že žrtvovali, da dobimo obilnejše in boljše pridelke, pa storimo še poslednje: zajamčimo si gladko zeleno in stanovitno barvo pridelka! To pa moremo edino na ta način, da nasade še enkrat poškopimo z bakreno-apneno brozgo, kajti za barvo kobul prejšnja škropljenja ne zaležejo.

Tri tedne ali najmanj vsaj štirinajst dni pred obiranjem poškopimo razvijajoče se kobule z 1% bakreno-apneno brozgo, katero napravimo točno po načinu, opisanem v 11. številki našega lista z dne 2. junija t. l. v članku: Boj peronospori. Glavno pri tem je, da poškopimo vse kobule, za liste nam itak ne gre več. Škopiti pa moramo fino, zelo fino in zato uporabljati le dober razpršilnik, s katerim pa tudi ne smemo priti preblizu rastline, temveč ga držati do 1 m daleč proč tako, da škropivo le v obliki najfinejše rose pada na kobule. Tudi ne smemo napacati po eni strani na debelo škropiva na kobule, drugo stran pa pustiti neškropljeno, kakor smo to večkrat videli na listih. Škopimo le ob suhem vremenu, ko ni vetra in tudi ne več rose, zgodaj dopoldne in pozno popoldne, v najbolj vročih opoldanskih urah pa ne. Tudi moramo škropiti najmanj vsaj še štirinajst dni pred obiranjem, pozneje pa nikakor ne več.

Hmeljarji! To je naše zadnje delo pred obiranjem in obenem tudi najbolj važno za barvo pridelka. Zato ne oklevajte prav nič, temveč poškopite hmelj še enkrat v kobule z 1% bakreno-apneno brozgo ter si na ta način zjamčite tako cenjeno in vedno dobro plačano gladko zeleno in stanovitno barvo našega letošnjega pridelka! Tako bodo storili hmeljarji drugod in prav tako moramo storiti tudi mi, da bomo lahko postavili na trg blago, ki bo v vsakem oziru in zlasti tudi glede barve zmožno konkurence. Poškopimo hmelj enkrat še v razvijajoče se kobule, da ohranimo in še dvignemo staro slavo našega zelenega štajerca!

Inserirajte v „Slov. hmeljarju“!

Postanek ameriške prohibicije

Zdaj, ko se je Amerika zopet vrnila k mokremu režimu, ko se toliko govori in piše o prvih uspehih ukinitve prohibicije in ko ameriška pivovarska industrija zopet išče evropski trg, bo gotovo mnoge zanimalo, kako je prohibicija v Ameriki sploh nastala.

Ameriška prohibicija, ki je stopila v veljavo o polnoči dne 16. januarja 1920, namreč nikakor ni nastala kar čez noč. Protialkoholno gibanje je pričelo že v časih prve kolonizacije v Ameriki, ko je bilo uživanje alkoholnih pijač najbolj razširjeno, ter se vleče ves čas, skozi do devetnajstega stoletja. Prva resnejša prohibicijska vojna pa je začela v USA pred slabimi sto leti in v letih 1848 do 1855 so bili v 14 državah že uveljavljeni prohibicijski zakoni, ki pa niso dolgo trajali. Nekateri so bili razveljavljeni kot protiustavni, drugi so bili zopet preklicani ali s poznejšimi zakoni znatno omiljeni. Do leta 1863 se je skrčilo število suhih držav na pet, pa še teh so štiri pozneje tudi opustile suhi režim.

V naslednjih 25 letih se je prohibicijsko gibanje nekoliko poglelo. Leta 1869 je bila sicer ustanovljena prohibicijska stranka in v letu 1874 Zveza krščanskih žen za treznost, vendar javno mnenje je bilo zoper prohibicijo. Šele v letu 1890 je zajel nov prohibicijski val tudi ameriško javno mnenje in kot prva je država Kansas vnesla prohibicijo v svojo ustavo. Leta 1890 sta tudi državi severna in južna Dakota uravnali konsum alkohola s posebnimi prohibicijskimi zakoni. Toda prohibicijski val se je kmalu zopet polegel in razne države so prenehale s svojimi odredbami posegati v alkoholno produkcijo in konsum. Vzlic temu pa je treznostno gibanje trajalo dalje, vendar je bilo naperjeno v prvi vrsti proti konsumu močnih opojnih pijač: žganju in likerjev, nikakor pa ne proti vinu in pivu.

V letu 1913 se je prohibicijsko gibanje že zelo ojačilo in zajelo tudi širše sloje naroda. Glavni boj je veljal znanim »saloom«, to je, navadnejšim krčmam in žganjarnam, kjer je bil koren vsega alkoholnega zla. Glavni lastniki teh lokalov, industrija likerjev in piva, pa so podcenjevali silo treznostnega gibanja ter ga še celó izzivali, zanašajoč se pri tem na svoj kapital, s katerim so skušali podkupiti ne le poedince in urade, temveč tudi javno mnenje. Pozneje, ko se je treznostno gibanje vedno hitreje širilo, so sicer producenti alkoholnih pijač spoznali svojo napako, toda bilo je že prepozno; vse obljube, da bodo točilnice preuredili in podpirali zmernost, niso mogle več

ustaviti prohibicijskega gibanja. Toda za popolno prohibicijo se ni šlo tedaj niti najbolj gorečim zagovornikom treznostnega gibanja, ker za to ni bilo niti sile niti sredstev. Pa glavni potrebni činitelj, denar, je bil kmalu na razpolago. V letu 1893 je bila ustanovljena Liga zoper točilnice (Anti-Saloon-League) in začela s podporo vseh za treznost vnetih činiteljev akcijo proti točilnicam in krčmam tudi na političnem polju.

Vsestranska propaganda je hitro potegnila za seboj ameriško javnost. Milijoni in milijoni knjig, letakov in lepakov so preplavili Ameriko in svarili pred strašnimi posledicami vedno hujšega uživanja alkoholnih pijač. Saj pa je tudi konsum alkoholnih pijač v Ameriki skočil z 18 l povprečno letno na osebo v letu 1850 na 100 l v letu 1913!

In uspeh smotrene propagande ni izostal! Že meseca februarja leta 1913 je bil v obeh zakonodajnih zbornicah Unije sprejet zakon v obrano suhih držav pred tihotapljenjem alkohola iz mokrih. Tedanji predsednik Taft je sicer odrekel zakonu sankcijo, toda vkljub njegovemu vetu sta ga obe zbornici zopet sprejeli. Vendar pa se v ta zakon stavljeni upi suhih niso uresničili in je zato Liga v novembru 1913 prvič zahtevala, da se prohibicija sprejme kot dopolnilo ustave; že dne 10. decembra istega leta je senator Sheppard nastopil s to zahtevo v obeh zbornicah. Liga ni mirovala in predsedniške volitve leta 1914 so se vršile po njeni zaslugi v znamenju boja za suhi režim.

(Konec prihodnjič.)

Razno

Nazadovanje produkcije piva v Nemčiji. Po podatkih državnega statističnega urada je porabila nemška pivovarska industrija v letu 1932 (1. aprila 1932 do 31. marca 1933) skupno 6,162.314 stofov slada proti 6,295.281 stofov v letu 1931, torej za 132.967 stofov manj. Produkcija piva pa je znašala lani 33,581.103 hl, dočim predlani še 37,093.347 hl in je torej lani nazadovala za 3,512.244 hl, t. j. 9.5 %.

Pivovarska industrija na Danskem je v letu 1932 tudi že občutila krizo. V obratu je bilo 208 pivovarn (v l. 1931 še 210), ki so navarile skupno 2,005.314 hl piva, dočim v l. 1931 še 2,211.486 hl. Davka na pivo pa se je vplačalo lani 31,500.000 danskih kron, dočim predlani le 29,300.000.

Kje se spije največ vina in piva? Angleška in Norveška vlada sta na podlagi statističnih podatkov sestavili skupno pregled konsuma vina in piva v posameznih državah. Pri tem sta ugotovili, da pride vina povprečno letno na osebo največ v Franciji, in sicer 145 l, dalje v Italiji 92 l, v Španiji 88 l, v Švici 45 l, v Grčiji 36 l, v Ogrski 32 l, v Bolgariji 22 l, v Romuniji in Avstriji po 15 l, v Nemčiji pa niti 10 l. Piva se popije, kakor znano, največ v Belgiji, kjer ga pride povprečno

Informirajte se o ugodnih cenah našega izbrano izbranega modno-manufakturnega blaga!

Ugodni položaj našega trgovskega lokala na eni najprometnejših celjskih ulic nam omogoča živahno kupčijo, hitro in stalno menjavo blaga ter Vam zato lahko vsak čas zaupno postrežemo s svežim in modernim manufakturnim blagom po konkurenčnih cenah. Da izkoristite to ugodno priliko — Vas vabi manufakturna trgovina

Valentin Hladin, Celje

letno na osebo 185 l, dalje v Angliji 77 l, v Avstriji 72 l, v Nemčiji 68 l, v Češkoslovaški in Danski po 62 l, v Avstraliji 51 l, v Švici 46 l, v Franciji in Irski po 42 l, v Švedski 38 l, v Holandski in Norveški po 25 l, v Argentini in Kanadi pa po 19 l. Kakor razvidno, se navadno tam, kjer je konsum vina visok, pije zelo malo piva in narobe. Le Švica je tudi v tem oziru še najbolj nevtralna in pije vino in pivo v enaki meri.

Konsum piva v Ameriki pada. Nekateri trdijo, da le zato, ker je domače pivo preslabo, inozemsko pa radi visoke uvozne carine predrago, drugi pa zopet, da je pač prvo navdušenje ponehalo in radi gospodarske krize ni sredstev za stalni večji konsum peneče pijače. Vsekakor je Zveza pivovarn v New Yorku sklenila započeti obširno propagando za večji konsum piva.

Brez zaves na oknih morajo biti gostilne v nekaterih državah v Ameriki, in sicer zato, da se vedno vidi goste, ki si radi tega menda iz sramu ne bodo privoščili tako hitro preveč opojne pijače. Ženskam pa bo dovoljen obisk gostilne le v spremstvu moških.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Ugodno vreme je trajalo tudi tekom zadnjih širinajst dni in stanje hmeljskih nasadov se nadalje izboljšuje. Rastlina, ki je odgnala bogate cvetne nastavke, je splošno v polnem cvetu in prehaja že polagoma v kobule. Bolezni in škodljivcev v večjem obsegu ni opaziti. Stanje nasadov je sicer še vedno precej neenakomerno, vendar po sedanjem stanju sodeč pridelek glede množine ne bo zaostajal za lanskim in bo pri še nadalje ugodnem vremenu tudi kakovost prvovrstna. — Kupčija miruje. Za starejše letnike ni zanimanja, pač pa zopet nekaj več za predprodajo letošnjega pridelka po 30–35 Din za kg. Ker se računa na boljše cene, se bo mnogo že sklenjenih predprodaj na podlagi tozadevnega zakona zopet razveljavilo.

Vojvodina: Pri ugodnem vremenu razvoj hmeljske rastline prav dobro napreduje. Rastlina je že v polnem cvetu. Ugodno vreme je tudi preprečilo nadaljnje širjenje peronospor, vendar pa močno napadeni nasadi kljub temu ne bodo dali polnega pridelka. Semtertja se pojavlja tudi že rdeči pajek, vendar zaenkrat večje nevarnosti ni. — Kupčija docela miruje in je tudi za predprodajo letošnjega pridelka zanimanje ponehalo.

Češkoslovaška: Stanje nasadov se je precej izboljšalo, vendar pa so mnogi nasadi še vedno zelo zaostali in slabotni. Toplote ima sedaj hmelj dovolj, vendar pa občutna suša ovira normalni razvoj rastline. Širjenje peronospor je ponehalo, pač pa se silno ši-

rijo uši in tu pa tam tudi rdeči pajek. Le 20% nasadov je v žateškem okolišu prav dobrih, 40% dobrih, 25% slabih in 15% takih, ki sploh ne bodo dali nobenega pridelka. Splošno prehaja rastlina polagoma v cvet, vendar so cvetni nastavki zaenkrat še zelo redki. V ostalih čeških okoliših je stanje nasadov bolj zadovoljivo in rastlina tudi ne trpi toliko zaradi suše. — Kupčija je slaba ter je zadnjih 14 dni bilo le kakih 100 stotov prometa — vse lansko žateško blago. Cene nazadujejo in lanski žateški pridelek notira sedaj 76–87 Din, letnik 1931, za katerega pa ni več zanimanja, pa 30 do 35 Din za kg. Znamkovanih je bilo že 42.861 bal lanskega pridelka v skupni teži 55.678 stotov. Za ostale češke provenience ni zanimanja in le nominalno notira lanski pridelek iz Uštěka in Roudnic 60–70 Din za kg.

Nemčija: Toplo vreme traja dalje, le noči so še vedno razmeroma hladne. Stanje nasadov se splošno izboljšuje od dne do dne, nevarnost peronospor pojema, le uši se radi hladnih noči vedno bolj širijo in tudi vse obrambno škropljenje premalo zaleže. V posameznih okoliših je stanje nasadov zelo različno ter več ali manj zaostalo; splošno je povsod v boljših nasadih odgnala rastlina obilo stranskih poganjkov in prehaja polagoma v cvet. V največjem okolišu, Hallertau, računajo na normalno letino in prav tako tudi v Tettnangu, dočim se računa, da bodo pridelki v Hersbrucku, Spaltu in Badenu bolj pičli. Vsekakor pa je mnogo odvisno še od vremena prihodnjih dni. — Tržišče je mirno in prometa prav malo. Cene so popustile in Hallertauski hmelj notira sedaj 85–100 Din, Spaltski 88–102 Din, Tettnangski 90–102 Din in gorski (Hersbruck) 70–85 Din za kg — vse le boljše blago. Za starejše letnike sploh ni zanimanja.

Francija: Pri trajno ugodnem vremenu zadnjega časa se je stanje nasadov znatno izboljšalo ter obeta srednje dobro letino. V boljših nasadih je rastlina dosegla do vrha opor in odganja krepke stranske poganjke. Nevarnost bolezni in škodljivcev je vidno ponehala. — Na tržišču je položaj nespremenjen in prav tako tudi nominalne cene.

Poljska: Stanje hmeljskih nasadov vedno bolj zadovoljava. Že od 8. t. m. je lepo poletno vreme in rastlina, ki je prej precej zaostala v razvoju, sedaj hitro napreduje. V boljših nasadih je dosegla tudi do vrha opor, povsod pa odganja obilne cvetne nastavke in prehaja že tudi v cvet. Po sedanjem stanju sodeč bo letina v kongresni Poljski za 30% obilnejša kakor lani, v Voliniji pa za 25% bolj pičla. Splošno je rastlina sedaj zdrava in prav dobro ter hitro napreduje. — Kupčija miruje ter niti za starejše letnike niti za predprodajo letošnjega ni zanimanja.

Belgija: Vreme je ugodno in razvoj hmeljske rastline hitro napreduje. Splošno je stanje nasadov v Poperinghe prav dobro in se je tudi v Alostu precej popravilo, le uši se vedno bolj nevarno širijo. — Na tržišču je tendenca mirna. Letnik 1932 notira 51 Din, letošnji v predprodaji pa 45 Din za kg.

Anglija: Stanje nasadov je vobče prav dobro in obeta prvovrstne pridelke. Rastlina je splošno zdrava, peronospora se pojavlja le semtertja in tudi večje nevarnosti uši ni. Radi že od pomladi trajno ugodnega vremena je rastlina že skoro povsod v polnem cvetju in bo obiranje letos za 10–14 dni prej kot navadno. — Tržišče je zelo mirno in je le semtertja nekaj več

zanimanja. Cene pa se nominalno še držé in lanski letnik notira še vedno 59—64 Din, predlanski 7—22 Din in starejši letniki 5—10 Din za kilogram.

Amerika: Radi ugodnega vremena je povsod sajavost ponehala ter je stanje nasadov splošno prav dobro in obeta obilne pridelke, posebno še v Kaliforniji in Washingtonu. — Tržišče je mirno in zanimanja vedno manj. Cene nadalje popuščajo in lanski letnik notira le še 69—76 Din, predlanski 58—65 Din, starejši letniki 33—36 Din, prvovrstno lansko blago iz Evrope pa 120—125 Din za kilogram.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Splošno: Stanje nasadov se povsod nadalje popravlja in obeta vedno boljše pridelke, nevarnost peronospore pojema, le v Češkoslovaški in Nemčiji se obeta ušivo leto. — Z ozirom na vedno boljše izgleds glede množine letošnjega pridelka je na vseh tržiščih zanimanje ponehala in cene nazadujejo.

SEHB v Münchenu je izdalo svoje drugo poročilo o stanju nasadov z dne 18. t. m., katerega ne priobčujemo, ker je že zastarelo in so naši čitatelji o stanju nasadov itak vedno poučeni po naših poročilih, ki jih imamo iz najboljših virov.

* * *

X. Poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo.

Zalec v Savinjski dolini dne 20. julija 1933: Radi spremenjenega, ugodnega vremena se obče stanje naših hmeljskih nasadov sicer ni izenačilo, vendar se je izdatno izboljševalo. Sedaj se nahaja vseh škod-

ljivcev prosta rastlina v najlepšem cvetju, ki opravičuje nado, da bo letina sicer le srednje velika, vendar pa dobra. Stanovitno lepega vremena s pohlevnimi padavinami si želijo hmeljarji za bodoče tedne. — Nekaj predprodajnih pogodb se je postavnim potom razveljavilo.

* * *

HMELJARJEM! Podpisano društveno vodstvo obvešča s tem hmeljarje, da je odobrila Privilegirana Agrarna Banka a. d. v Beogradu Savinjski posojilnici v Žalcu kredit v znesku 500.000 Din za obiranje in sušenje letošnjega hmeljskega pridelka. Vse one hmeljarje, ki se hočejo poslužiti tega kredita, pozivamo, da se v zadevi podpiše potrebnih listin osebno zglašijo v pisarni Savinjske posojilnice v Žalcu do 1. avgusta t. l., ker se na poznejše reflektante ne bo moglo več ozirati.

Za razvedrilo

V šoli.

Učitelj: »Kaj se pa režiš, paglavec?«

Ivanček: »Oh, saj se ne vam, gospod učitelj!«

Učitelj: »No, kaj pa je drugega tako smešnega tu?«

Na menico pa ne.

A: »Posodi mi, prosim te, tisoč dinarjev! Nujno potrebujem!«

B: »Tisoč dinarjev? Dobro, samo menico mi moraš podpisati.«

A: »Da podpišem menico? To pa že ne! Nekoč sem jo podpisal, pa sem moral potem plačati dolg.«

Bolhači bodo uničili hmelj,

ako ga ne poškopite z apnenim arzeniatom „**Aresin**“ ali poprašite z arzenovim sredstvom „**Gralit**“.

Tudi za škropljenje sadnega drevja zoper črvivost in škrlup z 1%nim „**Nosprasen**“-om je sedaj najprimernejši čas! Vsa ta preizkušena sredstva svetovne trdnice

»**Bayer-Meister Lucius**«

se dobi v **Celju** — skladišče **Kmetijske družbe**.

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Umetna gnojila, krmila,
travna in deteljna se-
mena, galico, žveplo,
vsa sredstva za po-
končavanje škod-
ljivcev na drevju in
hmelju, sadjarsko
in vrtnarsko orodje,
kmetijske stroje
in vse druge
kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje

Skladišče KMETIJSKE DRUŽBE

v Celju, Aškerčeva ulica

Zaloga cementa!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le
Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelj in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica šte. 10.